

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 289 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

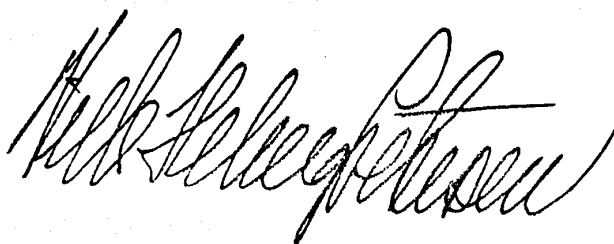
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

21. november 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 27. november 2000 - vedlægges Økonomiministeriets aktuelle notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Økonomiministeriet

20. november 2000
Eksp.nr. 00137180
RDE/

Aktuelt notat vedrørende forelæggelserne af Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 17. november 2000 i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000

Hermed vedlægges følgende aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg:

1. Fiskale spørgsmål

- Skattepakken (materiale følger)
- Moms på e-handel (materiale følger)
- Mineralolier (s 1-3)

2. Finansielle tjenester

- Rapport fra Kommissionen vedrørende handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (s 4-7)
- Rapport fra vismandsgruppen vedrørende værdipapirmarkedet (materiale følger)
- Direktivet om investeringsservice (s 8)

3. Økonomiske spørgsmål

- Den økonomiske og finansielle stabilitet i ansøgerlandene (s 9-10)
- Gennemførelse af stabilitets- og vækstpakten (s 11-19)
 - Finlands stabilitetsprogram
 - Hollands stabilitetsprogram
 - Tysklands stabilitetsprogram

4. Andre spørgsmål

- Forslag til forordning til beskyttelse af euroen (materiale følger)
- Forelæggelse af revisionsrettens årsrapport (s 20-23)

5. Swaps m.v. i det europæiske nationalregnskabssystem (s 24-26)

SKATTEMINISTERIET
Départementet

6. kt.

20. november 2000

J. nr. 97-240-1

Aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg vedr. ECOFIN den 27. november 2000**Dagsordenspunkt: Mineralolier***Nyt notat***1. Baggrund og status**

Medlemslandene kan efter art. 8(4) i EU's mineraloliegiftsdirektiv anmode om tilladelse til at anvende særlige afgiftssatser. Sådanne tilladelser opnås typisk for en tidsbegrænset periode ad gangen.

Kommissionens forslag (KOM(2000)678) omfatter en forlængelse af de ordninger, som udløber den 1. januar 2001.

En vedtagelse af forslaget kræver enstemmighed.

Der er ikke oversendt grundnotat.

2. Indhold

På grundlag af en anmodning fra det pågældende medlemsland beslutter Kommissionen om den vil fremsætte forslag. Kun i enkelte tilfælde, hvor der har været tale om konkurrenceforvridende statsstøtte, har Kommissionen undladt at fremsætte forslag. Forslaget skal i givet fald godkendes i Rådet. Det er normalt, at Rådet godkender de ordninger, som Kommissionen fremsætter forslag om.

Kommissionen vil af praktiske grunde samle alle ordninger, som er gennemført i tidens løb siden harmoniseringen af afgifterne i 1992. En del af disse ordninger stammer fra 1992 og er tidsbegrænsede.

- 2 -

Mange af ordningerne vedrører afgiftslempelse eller differentiering af afgiften begrundet i miljømæssige forhold. Andre lempelser kan være begrundet i hensynet til en bestemt erhvervsgren eller anvendelse eller skyldes regionale forhold. En godkendelse vil næsten altid forudsætte, at de gældende minimumssatser respekteres.

Danmark har i dag følgende ordninger:

- privat flyvning
- godtgørelse af afgifter til erhvervslivet
- offentlig transport (busser)
- differentiering af dieselaafgiften af hensyn til miljøvenlige kvaliteter
- differentieret afgift vedrørende dampretur
- differentierede satser på benzin (benzen)
- differentierede satser på fyringsolie (svovl)

De fire første ordninger blev gennemført tilbage i 1992 og er ikke tidsbegrænset. De tre sidste ordninger er gennemført siden 1992 og har ligesom alle andre sådanne ordninger været tidsbegrænset. De er blevet forlænget og udløber nu den 1. januar 2001.

Kommissionen vil foreslå en midlertidig forlængelse af de gældende ordninger, som så vil blive forlænget fra gang til gang. Det er Kommissionens principielle opfattelse, at alle ordninger skal være tidsbegrænset. Dette gælder også dem, som oprindeligt blev indført uden tidsbegrænsning. Dette skyldes et ønske fra Kommissionen om, at der ikke inden for rammerne af Rådets godkendelser gennemføres foranstaltninger, som strider imod Fællesskabets overordnede politik, herunder navnlig statsstøttereglerne.

Kommissionen foreslår, at alle ordningerne inddeles i forskellige kategorier. Ordningerne om privat flyvning forlænges 2 år. De fleste medlemslande fritager for afgiften på dette område, og Kommissionen vil i løbet af denne periode overveje, om området kan/bør beskattes ud fra miljømæssige grunde. Den anden danske ordning om godtgørelse af mineralolieafgifter til erhvervslivet er placeret i en kategori med lempelser for erhvervslivet og forlænges 2 år. Forslaget skønnes dog ikke at have praktisk betydning for de danske ordninger. Endelig foreslås en 5 årig forlængelse af de øvrige danske ordninger sammen med tilsvarende ordninger i andre medlemslande. Dette er generelt set en forbedring i forhold til de nuværende tidsfrister.

De øvrige medlemslande har som nævnt en række lignende ordninger som Danmark. Nogle af disse ordninger har karakter af statsstøtte, og vil derfor også være undergivet statsstøttereglerne. Dette gælder især de lempelser i dieselaafgiften, som visse medlemslande har gennemført

- 3 -

af hensyn til vognmandserhvervet, Kommissionen foreslår, at disse ordninger godkendes i en periode på 2 år. Det drejer sig om ordninger i Holland, Frankrig og Italien. Kommissionen anfører, at sådanne ordninger generelt strider imod EU's overordnede politik på området og derfor kun kan retfærdiggøres for en kort periode. Forslaget om 2 år er under forbehold for en særlig undersøgelse efter statsstøtteregele, men hvis de godkendes, vil de under ingen omstændigheder blive forlænget ud over de 2 år. Også i disse tilfælde skal minimumsafgifterne dog overholdes.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen redegør ikke herfor.

Konsekvenser

Hvis forslaget ikke godkendes, vil en række ordninger, herunder danske ordninger, mangle hjemmel i EU-retten.

Forelæggelse

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Økonomiministeriet

14. november 2000
Eksp.nr. 00137037
TCR/

Aktuelt notat til mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november
vedrørende ECOFIN den 29. november 2000

Dagsordenspunkt 2a: Fremskridtsrapport for handlingsplanen for de
finansielle markeder

Nyt notat

1. Baggrund

Arbejdet med gennemførelsen af det indre finansielle marked sker med udgangspunkt i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (KOM(1999)232). Arbejdet tilrettelægges på grundlag af drøftelserne i en departementschefgruppe (Financial Services Policy Group) under Kommissær Bolkestein. Gruppen drøfter bl.a. prioriteringen af de enkelte direktiver, initiativer m.v..

Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser, herunder ved at bidrage til større konkurrence og effektivt tilsyn. Effektive finansielle markeder er af central betydning for såvel, erhvervsliv, investorer, private husholdninger som for det offentlige.

Handlingsplanen er opdelt i 3 strategiske målsætninger:

1. Et åbent engrosmarked i EU
2. Åbne og sikre detailmarkeder og
3. Tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn, herunder med finansielle koncerner

På grundlag af arbejdet i departementschefgruppen aflægger Kommissionen en fremskridtsrapport forud for Det europæiske Råds møder. Dette er den 3. fremskridtsrapport. Rapporten skal drøftes på ECOFIN-mødet den 27. november

2000 med henblik på videresendelse til Det Europæiske Råd i Nice.

2. Fremskridtsrapportens indhold

Kommissionen ser klare fremskridt, men der er stadig et behov for yderligere arbejde. Ud af handlingsplanens 44 initiativer viser fremskridtsrapporten fremdrift for 38. 7 initiativer er fuldt gennemført, mens der er opnået fremskridt i gennemførelsen af 31. Blandt de områder, hvor der ikke er gjort tilfredsstillende fremskridt er "Det europæiske selskab" og "forslaget om grænseoverskridende fusioner".

Denne fremskridtsrapport anlægger en mere ambitiøs indfaldsvinkel, herunder en arbejdsplan i etaper med tilhørende prioritering af initiativerne. Rapporten opstiller en prioriteret liste over initiativer, som bør have hovedprioritet i de kommende 6 måneder. Denne liste omfatter følgende direktivforslag:

- Tilsyn med arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger,
- 2 forslag om ændring af investeringsforeningsdirektivet.
- Det europæiske Selskab. (Er på dagsordenen for rådsmødet Indre Marked/Forbruger den 30. november)
- Forslaget om overtagelsestilbud (Der er vedtaget en fælles holdning).
- Direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser (Er på dagsordenen for rådsmødet Indre Marked/Forbruger den 30. november).
- Likvidation af kreditinstitutter (Der er vedtaget en fælles holdning).
- Likvidation af kreditinstitutter (Der er vedtaget en fælles holdning).
- Ændring af direktivet om hvidvaskning (Den fælles holdning forventes vedtaget som a-punkt på ECOFIN-mødet den 27. november).
- Direktivet om beskatning af opsparing.

Som "prioriterede direktivforslag" for næste etape anføres:

- Tilpasning af direktiverne om udarbejdelse af prospekter.
- Forslag til opfølgning af EU's nye strategi for regnskabsaflæggelse.
- Et direktiv om grænseoverskridende sikkerhedsstillelse (i værdipapir-handelssystemer).

- Et direktiv om markedsmanipulation.
- Oprettelse af et "værdipapirudvalg".
- Et direktiv om finansielle konglomerater (koncerner).
- Ændring af kapitalkrav til kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Handlingsplanen indeholder for de enkelte initiativer en tidsplan for fremsættelse samt vedtagelse.

Det foreslås også, at der opstilles indikatorer for integrationen af de finansielle markeder (benchmarking).

Kommissionen peger også på betydning af, at EU indtager en aktiv rolle ved udformningen af internationale regnskabsstandards, på udvidelsesforhandlingerne samt på den europæiske finansielle industris muligheder for at komme ind på markederne i 3. lande - særligt i USA.

I rapporten anføres, at det tager lang tid at gennemføre EU-forslag på området samtidig med, at udviklingen på de finansielle markeder går stærkt. Der er derfor etableret et samarbejde mellem det til en hver tid siddende formandskab, det kommende formandskab, Kommissionen og Europa-Parlamentet med henblik på at styrke processen med at få handlingsplanen gennemført. Dette samarbejde betegnes "2005 Gruppen".

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Der er tale om en fremskridtsrapport om eksisterende og kommende initiativer til forbedring af det fælles indre marked for finansielle tjenesteydelser.

4. Gældende ret

Der er tale om en fremskridtsrapport.

5. Høring

Rapporten lægger ikke op til høring af interesserede parter.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af fremskridtsrapporten.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er ikke direkte samfundsmæssige konsekvenser af fremskridtsrapporten, men en styrkelse af det finansielle indre marked styrker samfundsøkonomien.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Der er senest redegjort for handlingsplanen i forbindelse med ECOFIN-mødet forud for det europæiske Råds møde i juni 2000.

Økonomiministeriet

15. november 2000
Eksp.nr. 00137074
CEH/

**Aktuelt notat til mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000
vedrørende ECOFIN-rådet den 27. november 2000**

**Dagsordenspunkt 2c: Meddelelse fra Kommissionen om revision af direktiv
om investeringsservice.**

Nyt notat

Kommissionen har endnu ikke fremlagt sin meddelelse. Såfremt der foreligger materiale før mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000, vil der blive udarbejdet et supplerende notat om sagens indhold.

Økonomiministeriet

14. november 2000
Eksp.nr. 00137045
MKK/

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 27. november 2000

Nyt notat

Dagsordenspunkt 3a: Den økonomiske og finansielle stabilitet på mellem-langt sigt i ansøgerlandene

1. Baggrund

På ECOFIN-rådsmødet den 17. juli 2000 enedes man om at drøfte den økonomiske situation i de ansøgerlande, der forhandles med. Formålet er at hjælpe disse lande med at forberede en succesfuld integration i Den Europæiske Union.

På baggrund af Kommissionens fremskridtsrapporter for de enkelt ansøgerlande og et sammenfattende dokument (strategipapir) for udvidelsen, har Kommissionen udarbejdet en rapport om ansøgerlandenes fremskridt mod opfyldelse af de økonomiske Københavnskriterier, dvs kravet om en velfungerende markedsøkonomi og evne til at klare konkurrencepresset og markeds kræfterne i EU.

Det ventes, at ECOFIN vil vedtage en udtalelse om den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i ansøgerlandene på mødet den 27. november 2000.

Indhold

Det forventes, at ECOFIN's udtalelse vil indeholde en omtale af

- ansøgerlandenes efterlevelse af de økonomiske Københavnskriterier
- regelmæssig dialog med ansøgerlandene om den makroøkonomiske situation og den finansielle stabilitet i disse lande.

ECOFIN ventes at vurdere, at der samlet set er sket fremskridt med hensyn til opfyldelse af Københavnskriterierne, men at der er betydelige forskelle imellem ansøgerlandene.

Det ventes, at ECOFIN vil påpege, at en indgående dialog med ansøgerlandene på et bredt felt af områder vedr. økonomisk politik og finansiell stabilitet vil bidrage positivt til tiltrædelsesprocessen. En dialog vil kunne anvendes til at identificere risici og fremme informationsudvekslingen for derigennem at hjælpe ansøgerlandene i deres bestræbelser på at definere deres strategi for økonomisk integration i EU

Med henblik herpå ventes ECOFIN at ville bede Kommissionen om at udarbejde årlige vurderinger af den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i ansøgerlandene.

Det forventes, at ECOFIN vil foreslå, at den makroøkonomiske situation og finansielle stabilitet drøftes i et multilateralt forum omfattende såvel medlemslande som ansøgerlande under hvert formandsskab, begyndende med det svenske i 1. halvår 2001.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen sådanne konsekvenser, da formålet alene er, at give ECOFIN-rådet mulighed for at følge den økonomiske udvikling i ansøgerlandene

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Drøftelsen og forberedelsen af ansøgerlandenes strategi for økonomisk integration i EU bør også foregå på fællesskabsniveau, da det er en del af deltagelsen i EU-samarbejdet.

5. Forelæggelse for Folketingets Europa-udvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Økonomiministeriet

15. november 2000

Eksp.nr. 00137123

RDE/

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 vedrørende ECOFIN den 27. november 2000

**Dagsordenspunkt: Implementering af stabilitets- og vækstpagten:
Opdaterede stabilitetsprogrammer for Finland,
Holland og Tyskland**

Nyt notat

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og EU-landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpagten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om programmet.

På ECOFIN den 27. november 2000 behandles de opdaterede stabilitetsprogrammer for Finland, Holland og Tyskland.

//

Finlands opdaterede stabilitetsprogram af september 2000

Finland vurderer i sit opdaterede stabilitetsprogram fra september 2000, at den offentlige budgetsaldo vil forbedres markant fra et overskud på 1,9 pct. af BNP i 1999 til et overskud på 4,5 pct. af BNP i 2000. Budgetoverskuddet vurderes herefter at ville ligge stabilt mellem 4,4 og 4,9 pct. af BNP fra 2001 til 2004.

Tabel 1 viser tal for offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Finland i perioden 1999-2004.

Den offentlige gæld ventes som følge af de relativt store budgetoverskud at falde fra 46,6 pct. af BNP i 1999 til 42,4 pct. af BNP i 2000, for herefter fortsat at falde jævnt til godt 32 pct. af BNP i 2004.

Tabel 1: Makroøkonomiske nøgletal for Finland

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	49,0	49,5	48,4	47,3	46,7	46,3
Offentlige udgifter	47,1	45,0	43,7	42,9	42,2	41,4
Offentlig budgetsaldo	1,9	4,5	4,7	4,4	4,5	4,9
Offentlig gæld	46,6	42,4	39,2	37,1	34,9	32,2

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	4,0	5,2	4,2	3,2	2,7	2,7
Ledighed	10,2	9,6	8,6	8,0	7,8	7,5
Inflation	1,7	2,8	1,8	1,8	1,8	1,8

De offentlige budgetoverskud i perioden 2000-2004 forklares primært ved, at der er sat lofter over de offentlige udgifter og en fortsat høj vækst.

Den ventede stigning i budgetoverskuddet fra 1999 til 2000 på 2,6 pct. point skyldes såvel faldende udgifter i forhold til BNP som stigende skatteindtægter.

Faldet i de offentlige indtægter i 2001 og de efterfølgende år skyldes primært lempelser af indkomstskatten og de sociale bidrag, som udgør 0,4 pct. af BNP i 2000, 0,6 pct. af BNP i 2001, mens der planlægges yderligere skattelettelser på 0,5 pct af BNP i de følgende to år. Fra 2001 til 2004 falder indtægterne fra skatter og sociale bidrag i alt med 2,5 pct. point. De samlede offentlige udgifter i pct. af BNP falder gennem hele perioden, i alt med 3,5 pct. point fra 2000 til 2004. Det skyldes primært, at regeringen sigter på, at de statslige reale udgifter skal holdes på niveauet fra 1999.

Den økonomiske vækst (BNP) ventes i stabilitetsprogrammet at stige i faste priser fra 4,0 pct. i 1999 til 5,2 pct. i 2000, for herefter at aftage til 4,2 pct., 3,2 pct. og 2,7 pct. i de følgende år. Inflationen ventes at være 2,8 pct. i 2000 for så at falde til 1,8 pct i resten af perioden.

Ledigheden ventes at falde fra 10,2 pct. i 1999 til 9,6 pct i 2000 og 7,5 pct. i 2004. Dette beror på den høje økonomiske vækst samt at regeringen planlægger at gennemføre flere strukturreformer i form af aktiv arbejdsmarkedspolitik og forbedrede strukturer i skatte- og overførselsindkomssystemerne.

For så vidt angår den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser, vil udgifterne til offentlige pensioner være blandt de højeste i EU, medmindre det nuværende pensionssystem forbedres. En relativt stor del af pensionerne er dog fondsbaserede, og den offentlige gæld nedbringes relativt hurtigt. Samtidig er der gennemført reformer, som giver større økonomiske fordele ved at øge arbejdsudbuddet for den ældre del af arbejdsstyrken.

Kommissionens vurdering er, at Finland efterlever stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning om en offentlig budgetsaldo, der i gennemsnit over et konjunkturforløb er tæt på balance eller i overskud. Medlemslandene skal som generel regel opfylde den mellemfristede målsætning i 2001. Finland vurderes at have en klar sikkerhedsmargin i forhold til den mellemfristede målsætning, da den konjunkturrensede offentlige saldo udviser overskud på 2,7-4,3 pct. af BNP i perioden 2000-2004. Kommissionen finder, at vækstforudsætningerne er

realistiske, men at den ventede prisstabilitet er lidt mere usikker og kræver en moderat lønudvikling. Kommissionen hilser endvidere reformplanerne velkomment og noterer sig, at den positive udvikling i arbejdsstyrken og beskæftigelsen i 2000 peger i den rigtige retning.

Hollands opdaterede stabilitetsprogram

Det hollandske stabilitetsprogram forudsiger, at det offentlige budgetoverskud på 1 pct. af BNP i 1999 og 2000 falder til 0,7 pct. af BNP i 2001 og til 0,25 pct. af BNP i årene 2002-2004. Den offentlige gæld falder fra et niveau i 1999 på 62,9 pct. af BNP til knap 47 pct. af BNP i år 2004.

Tabel 2 giver en samlet oversigt over udsigterne for det offentlige budget og gæld i Holland for 1999-2004.

Tabel 2 Makroøkonomiske nøgletal for Holland

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	47,8	47,7	45,8	...	...	...
Offentlige udgifter	47,6	46,9	45,2	...	...	...
Budgetsaldo	1	1	0,7	0,25	0,25	0,25
Offentlig gæld	62,9	56,6	52,3	50,25	48,75	46,75

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	3,9	4½	4	2	2	2
Ledighed	4,0	3,5	3	3	3	3
Inflation	2,2	2,5	3,5	2,5	1,75	1,75

Anm.: For 2002-2004 er de opgivne størrelser ikke skøn, men konservative forudsætninger byggende på det forrige stabilitetsprogram og som anvendes i regeringens budgetter. Der oplyses ikke om offentlige udgifter og indtægter for 2002-2004.

Det faldende budgetoverskud i 2001 i forhold til 2000 skal primært ses i lyset af de netto skattelettelser, der følger af den skattereform, der indføres fra 2001. Faldet i budgetoverskuddet fra 2001 til 2002 skal dels ses i lyset af den i

programmet forudsatte BNP-vækst falder til 2 pct. fra 4 pct. Hertil kommer, at programmets forudsatte BNP-vækst er en del lavere end programmets skøn for 2000 og 2001. Politiske aftaler sikrer i en sådan situation, at forskellen mellem den faktiske og den forudsatte budgetudvikling fordeles på budgetkonsolidering og skattelettelser. Den forudsatte budgetudvikling i 2002-2004 hviler på et forsigtigt vækst-scenarion, jf. neden for. Samlet set indebærer dette, at der giver skattelettelser i 2002 svarende til skønsmæssigt knap ca. 0,8 pct. af BNP.

Skattereformen går bl.a. ud på at øge standard moms-satsen fra 17,5 pct. til 19 pct. og øge miljø-afgifterne svarende til 0,2 pct. af BNP. Desuden vil indkomst-beskatningen blive sat ned svarende til 1,6 pct. af BNP. Hertil kommer en stigning i formueskatten svarende til 0,3 pct. af BNP. Alt i alt indebærer skattereformen en lempelse svarende til 0,7 pct. af BNP i 2001.

Programmet præsenterer udover et forsigtigt vækst-scenarion også et favorabelt vækstscenarion for perioden 2002-2004. Programmet og de ovennævnte tal for udviklingen i de offentlige finanser bygger på det forsigtige vækst-scenarion, der også ligger til grund for budgetplanlægningen i Holland. Anvendes i stedet programmets favorable forudsætninger falder det offentlige budgetoverskud kun til 0,6 pct. af BNP i 2002. Den efterfølgende udvikling i budgetbalancen afhænger af, hvor stor en del af forskellen mellem faktisk og forudsat budgetudvikling der uddeles til skattelettelser. Hvis hele forskellen går til skattelettelser stabiliseres budgetoverskudet på 0,6 pct. af BNP. Omvendt forbedres budgetsaldoen, så den i 2004 vil udgøre 1,9 pct. af BNP, hvis hele denne forskel benyttes til budgetkonsolidering.

Det langvarige opsving i hollandsk økonomi kan give anledning til overophedning. Den underliggende inflation er endnu forholdsvis stabil (ca. 2-2½ pct. årligt). Antallet af ledige stillinger er for første gang større end antallet af arbejdsløse i længere tid. Selvom lønudviklingen i de seneste par år ikke har reageret på den faldende arbejdsløshed med samme styrke som tidligere, er der ifølge Kommissionen tegn på, at lønstigningerne bliver større i de kommende år end forudsat i programmet.

Det er Kommissionens vurdering, at de faktiske vækstudsigter for Holland i perioden 2002-2004 er tættere på programmets favorable vækst-scenario end det forsigtige vækst-scenario. Kommissionen finder også, at der er tale om optimistisk skøn for inflationsudviklingen. Set i lyset af tendenserne til overophedning i hollandsk økonomi mener Kommissionen derfor, at den nuværende budgetbalance er bekymrende. Dette understøttes af Kommissionens beregninger, der indikerer, at Holland fører pro-cyklisk finanspolitik.

Kommissionen fremhæver to forhold, der bidrager til yderligere pro-cyklisk finanspolitik i de kommende år. For det første, at de offentlige budgetter udvikler sig bedre end ventet, hvilket fører til skattelettelser som følge af de ovennævnte politiske aftaler. For det andet, at timingen af skattereformen med netto skattelettelser indfases på et tidspunkt, hvor der er tendenser til overophedning i hollandsk økonomi.

Kommissionen mener set i lyset af det stigende antal ældre, at det vil være hensigtsmæssigt i stigende grad at konsolidere budgetterne fremfor at give skattelettelser, såfremt den faktiske budgetudvikling i fremtiden viser sig at være bedre end forudsat i budgetterne.

Kommissionen vurderer med baggrund i de favorable forudsætninger, at den budgetmæssige position i 2004 er tilstrækkelig til at sikre, at budgetunderskuddet vil kunne holdes inden for referenceværdien på 3 pct. af BNP under et normalt konjunkturforløb.

Tysklands opdaterede stabilitetsprogram af november 2000

Tysklands finanspolitiske strategi baseres på to mål om for det første at forbedre de offentlige finanser ved at opnå en balanceret offentlig budgetsaldo i 2004 og at reducere den offentlige gæld, og for det andet at gennemføre *skattereform 2000*, der letter indkomst- og erhvervsbeskatningen.

Skattelettelserne i skattereform 2000 betyder, at det offentlige budgetunderskud ventes at stige fra 1 pct. af BNP i 2000 til 1,5 pct. i 2001. Derefter forudsættes

budgetunderskuddet at aftage med ½ pct.point om året, og der opnås således budgetbalance i 2004. Tabel 3 viser tallene for de offentlige finanser og andre makroøkonomiske nøgletal fra det opdaterede stabilitetsprogram.

Tabel 3: Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Skatter og sociale bidrag ..	43,1	43,0	41,0	41,0	40,5	40,5
Offentlige udgifter	48,6	48,0	46,5	45,5	44,5	44,0
Budgetsaldo	-1,4	-1,0	-1,5	-1,0	-0,5	0,0
Offentlig gæld	61,1	60,0	58,0	57,5	56,5	54,5

Anm.: Budgettallene for 2000 er angivet ekskl. provenu fra salg af licenser til tredje generations mobiltelefoner, der giver et provenu svarende til 2½ pct. af BNP. Budgetteknisk vil det blive regnet som en negativ udgift i 2000. Det betyder, at den faktiske budgetsaldo for 2000 ventes at blive et overskud på 1,5 pct. af BNP.

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	1,6	2,8	2,8	2,5	2,5	2,5
Beskæftigelsesvækst	1,1	0,5	1,0	0,5	0,5	0,5
Inflation (BNP-deflator) ..	0,3	1,5	1,0	1,5	1,5	1,5

Anm.: Stabilitetsprogrammet angiver ikke tal for udviklingen i ledigheden.

Skattereform 2000 indebærer, at der gennemføres gradvise skattelettelser for alle indkomstklasser i perioden 1999-2005, herunder ved at reducere standardskatten og topskatten samt ved at øge den skattefri bundgrænse. Et primært formål er at styrke de økonomiske fordele ved at være i beskæftigelse, særligt for de lavere indkomstgrupper. Lempelserne i erhvervsbeskatningen indebærer, at skattesatser på 30 og 40 pct. reduceres til en standardsats på 25 pct.. Erhvervsskatten vil sammen med handelsskatten give en gennemsnitlig beskatning af virksomheder på 38,5 pct.

Reduktionen af det offentlige budgetunderskud skyldes kontrollen med de offentlige udgifter, der i forhold til BNP vil falde omtrent 1 pct.point om året, fra 48 pct. af BNP i 2000 til 44 pct. af BNP i 2004. De offentlige indtægter i form

af skatter og sociale bidrag falder også, omend ikke så meget som de offentlige udgifter. Faldet i indtægterne skyldes primært skattereformene.

Den offentlige gæld, der ventes at udgøre 60 pct. af BNP i 2000, forudsættes at falde i alle årene frem til 2004, hvor gælden skønnes at blive 54½ pct. af BNP.

Den reale BNP-vækst skønnes at blive 2¾ pct. i 2000 og 2001 for derefter på mellemlang sigt (fra 2002 til 2004) at falde til 2½ pct. Beskæftigelsesvæksten skønnes at stige fra ½ pct. i 2000 til 1 pct. i 2001, og derefter ventes en vækst i beskæftigelsen på ½ pct. om året frem til 2004.

Kommissionens vurdering af det opdaterede tyske stabilitetsprogram er, at vækstforudsætningerne er opnåelige, og at skønnene for de offentlige finanser dermed vil kunne blive realiseret. Kommissionen bemærker dog, at vækst på cirka 2½ pct. i høj grad forudsætter en gunstig cirkel med højere efterspørgsel, højere beskæftigelse og lavere beskatning af arbejdskraft, og at forudsætninger for dette er løntilbageholdenhed, reformer rettet mod barrierer i arbejdsmarkedet, og fortsat budgetkonsolidering samtidig med reduceret skattebyrde.

Tysklands offentlige finanser vurderes at være i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpaktens mellemfristede målsætning.

Den økonomiske strategi med skattelettelser kombineret med en underliggende budgetkonsolidering i form af lavere offentlige udgifter vurderes forholdsvist positivt af Kommissionen. Kommissionen bemærker dog, at målsætningen om lavere offentlige udgifter i forhold til BNP kræver stram styring af udgifterne, og at der her er en risiko i forhold til udviklingen i lønudgifterne i den offentlige sektor samt i forhold til udgifterne i de enkelte forbundsstater. Skattereformen skal således implementeres med forsigtighed for at undgå en permanent forværring af det konjunkturrensede (strukturelle) budgetunderskud.

Som følge af skattelettelserne vurderer Kommissionen, at det strukturelle budgetunderskud forværres fra 0,6 pct. af BNP i 2000 til 1,4 pct. af BNP i 2001,

og at Tyskland først i 2003 opnå samme strukturelle budgetsaldo som i 1999 og 2000. Kommissionen anbefaler, at budgetudfald, der er bedre end forventet, benyttes til konsolidering af budgettet.

Kommissionen vurderer, at aldringen af befolkningen kan betyde øgede offentlige udgifter på op til 7 - 8 pct. af BNP i de kommende årtier. De offentlige finanser vurderes ikke fuldt ud at være klar til denne udfordring, og der er behov for reformer af pensionssystemet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmark fremlægger sit eget konvergensprogram, der indeholder en vurdering af udviklingen i de offentlige finanser i Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN-rådet. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination, der gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om medlemslandenes opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer fra dette år. Folketingets Europaudvalg har modtaget notater vedrørende tidligere opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer forud for møderne i Europaudvalget den 28. januar 2000 f.s.v.a. Holland og Finland og den 25. februar 2000 f.s.v.a. Tyskland.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

N.1, j.nr. 400.B.1-9.
Den 16. november 2000

Bidrag til aktuelt notat forud for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 27. november 2000: Forelæggelse af revisionsrettens årsberetning.

Nyt notat

Baggrund

Der ventes på rådsmødet en præsentation af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1999.

Beretningen om budgetgennemførelsen offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Beretningen er forinden oversendt til Fællesskabernes øvrige institutioner med henblik på deres besvarelse af Revisionsrettens bemærkninger, jfr. TEF art. 248 stk. 4. Ifølge TEF art. 248 stk. 1 skal Revisionsretten afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (DAS-erklæringen).

Indhold

Årsberetningen indeholder dels Revisionsrettens beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og den 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfond, dels en revisionserklæring om regnskabets rigtighed og lovformelighed. Revisionsretten har i lighed med praksis for regnskabsåret 1997 valgt at offentliggøre resultaterne af revisioner vedrørende specifikke emner i en række særberetninger, som årsberetningen således skal ses i sammenhæng med.

Revisionsretten anfører, at regnskabet for 1999 generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter. Retten kan dog i lighed med de foregående år ikke afgive erklæring om, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet er lovformelige og formelt rigtige, undtagen for så vidt angår egne indtægter, forpligtelserne og institutionernes personaleudgifter.

Revisionsretten har ligesom sidste år afstået fra at oplyse omfanget af substansfejl, men det påpeges en række problemer af samme art som dem, Revisionsretten har konstateret tidligere år i forbindelse med EU's regnskab. Der er primært tale om svagheder i regnskabssystemerne og -procedurerne. Det medfører, at regnskabsoplysningerne i nogle tilfælde er ukorrekte eller ufuldstændige. Revisionsretten understreger dog samtidig, at de fejl der er konstateret ikke må misfortolkes eller give anledning til den opfattelse, at de er udtryk for svig med

EU-midler. Der er således primært tale om problemer som skyldes, at den økonomiske forvaltning og kontrollen ikke fungerer effektivt nok.

Det fremhæves, at hovedparten af fejlene forekommer i de største udgiftsprogrammer, som forvaltes af de offentlige myndigheder i medlemsstaterne. Det drejer sig især om mindre beløb, som er udbetalt for meget i landbrugsstøtte, og om udgifter, som de offentlige myndigheder har betalt, men som ikke er berettiget til EU-finansiering. Revisionsretten påpeger således alvorlige og vedvarende svagheder i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer.

Årsberetningen for 1999 lægger betydelig vægt på opfølgningen af de foranstaltninger, der er gennemført som reaktion på tidligere revisionsberetninger. Det konstateres, at der er sket fremskridt på en række andre områder end dem, som indgår i Kommissionens reformforslag. Kommissionen har således truffet foranstaltninger med henblik på at afhjælpe specifikke svagheder i nogle projekter og programmer, mens der på en række andre områder ikke er truffet de nødvendige foranstaltninger eller disse er truffet meget sent – dette gælder specielt på landbrugs- og strukturfondsområderne.

Revisionsretten henviser i sin årsberetning både til Kommissionens reformprogram samt handlingsplan til opfølgning på årsberetningen for 1998. Retten fremhæver, at det er meget positivt, at Kommissionen prioriterer reformen højt. Den opfordrer til, at reformforslagene gennemføres så hurtigt som muligt, men under hensyntagen til, at nogle af reformerne forudsætter, at finansforordningen og personalevedtægten ændres. Retten understreger således endnu engang nødvendigheden af en bedre intern kontrol. Retten fremhæver desuden, at Kommissionens arbejde med den aktivitets-baserede ledelse vil betyde, at der lægges større vægt på resultat- og præstationsstyring på grundlag af klar prioritering og ressourceallokering.

For så vidt angår de enkelte områder har Revisionsretten følgende bemærkninger:

Revisionsretten anfører fsva. EU's egne indtægter, at de fejl der blev konstateret ved gennemgangen af de underliggende transaktioner ikke væsentligt indvirker på indtægterne i driftsregnskabet, og Retten bemærker, at den har rimelig sikkerhed for, at det system, som Kommissionen har indført til opkrævning af moms- og BNI-indtægterne er pålideligt.

På landbrugsområdet bemærker Revisionsretten, at der stadig hyppigt forekommer både substans- og formelle fejl. EUGFL Garantisektionen forvaltes hovedsageligt af medlemsstaterne, og en stor del af udgifterne er baseret på de enkelt landbrugeres anmeldelser. Hovedparten af fejlene skyldes unøjagtigheder i

disse anmeldelser, Kommissionen opfordres derfor til at fortsætte bestræbelserne på at få gennemført det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

Under revisionen af strukturforanstaltningerne konstaterede Retten en høj forekomst af fejl. Fejlene indvirker ikke altid på den formelle rigtighed af de forskud, som Fællesskabet udbetaler til finansiering af programmerne, men mange af dem vil sandsynligvis få indvirkning på fællesskabsbudgettet, når foranstaltningerne afsluttes. Retten anfører i øvrigt, at de fleste substansfejl i udbetalingerne kan henføres til de endelige modtageres betalingsanmodninger (udgifterne var ikke støtteberettigede, reglerne om offentlige indkøb eller miljøbeskyttelse var ikke overholdt, eller der var ikke dokumentation for udgifterne). Fsva. de formelle fejl er der ofte tale om, at modtagerne har opgivet faste beløb, ikke faktiske udgifter. Kommissionen har udstedt en forordning, i henhold til hvilken udgifterne nu skal kontrolleres mere indgående.

Revisionsretten bemærker, at der kunne konstateres nogle fejl vedrørende de interne politikker. Der var for hovedpartens vedkommende tale om forkerte forfaldsdatoer. Det understreges desuden, at Kommissionen bør opstille relevante resultatindikatorer og bør koordinere EU's programmer bedre samt anvende mere ensartede procedurer. Endelig fremhæves det, at Kommissionens kontrol med modtagernes udgiftsanmeldelser må forbedres.

Revisionsretten konstaterede kun en begrænset forekomst af fejl i relation til foranstaltninger overfor tredjelande, og der blev ikke konstateret væsentlige fejl, der indvirker på lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne. Samtidig bemærkes det dog, at de interne kontrolsystemer bør forbedres, og navnlig at der bør indføres en ordning, som sikrer, at der foretages en effektiv systematisk revision.

Administrationsudgifterne er for en stor dels vedkommende rutinetransaktioner og Revisionsretten har konstateret, at procedure- og kontrolsystemerne var tilfredsstillende, og at der ikke blev fundet fejl i væsentligt omfang.

Fsva. Danmark har Revisionsretten ikke fundet anledning til bemærkninger i sager af større omfang. Danmark nævnes dog sammen med en række andre lande som eksempel på lande, hvor Revisionsretten har konstateret for store anmeldelser af arealer med henblik på støtte til vegetabiliske produkter og ledsageforanstaltninger.

Årsberetningen for 1999 vil blive behandlet som led i den årlige dechargeprocedure med forventet forelæggelse for Rådet (økonomi- og finansministre) den 12. marts 2001.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen er ikke vurderet i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens beretning har ingen umiddelbare statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om Revisionsrettens årsberetning for 1999.

Økonomiministeriet

14. november 2000
Eksp.nr. 00137071
TBH/

**Aktuelt notat til mødet Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000
med henblik på senere vedtagelse i rådet**

Dagsordenspunkt 5: Kommissionens forslag til visse ændringer i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (Kommissionens forslag, KOM-(1999)-749 til Parlaments- og Rådsforordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med henblik på omklassificering af betalinger som led i swapaftaler og fremtidige rentesikringsaftaler, 2000/0019 (COD))

Nyt notat

1. Forslagets titel

Forslag til Europaparlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med henblik på omklassificering af betalinger som led i swap-aftaler og fremtidige rentesikringsaftaler. 2000/0019 (COD)

2. Baggrund og Indhold

Forslaget er fremsendt den 10. januar 2000.

Forslagets retsgrundlag er traktaten artikel 285. Det kan vedtages i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 (kvalificeret flertal).

Beslutningsproceduren er en fælles beslutningstagen (co-decision) mellem Parlamentet og ministerrådet.

Forslagets formål er at sikre overensstemmelsen mellem Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS95) og de standarder for opstilling af nationalregnskaber og betalingsbalancer, som opstilles i De Forenede Nationers nationalregnskabssystem (SNA93) og Den Internationale Valutafonds "Vejled-

ning i opstilling af Betalingsbalancer (BPM)", for så vidt angår visse finansielle produkter, de såkaldte derivater.

Forslaget indebærer, at gevinster og tab på renteswaps (når to aktører aftaler at bytte rentebetalinger på deres gæld) og fremtidige rentesikringsaftaler skal behandles på linie med andre afledte finansielle produkter, derivater (finansielle produkter baseret på andre finansielle produkter). Gevinster og tab på alle typer af finansielle derivater vil efter forslagets gennemførelse blive behandlet som kapitalgevinster i nationalregnskabet. Den nærmere nationalregnskabsteknik er beskrevet i grundnotatet, som er tilgået Folketingets Europaudvalg den 3. juli 2000.

Spørgsmålet om håndteringen af disse betalingsstrømme har også været bragt op i forhold til EDP-forordningen (Rådets forordning (EF) Nr. 475/2000 af 28. februar 2000 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud). I denne procedure er opgørelsen af underskud for den offentlige sektor baseret på EU's gældende standarder for opstilling af nationalregnskaber (ENS95). En ændring kan derfor have betydning for landenes opgørelse af underskud. Det er opnået enighed om at fastholde den hidtidige opgørelse i forbindelse med EDP-proceduren, så underskudsbegrebet i proceduren om uforholdsmæssigt store budgetunderskud forbliver uændret. Ved drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe har det franske formandskab i forståelse med Kommissionen fremsat et forslag om de nødvendige tilføjelser herfor.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke nærmere begrundet fremsættelsen af forslaget i forhold til de to principper. Efter dansk opfattelse er forslaget i overensstemmelse med begge principper. For det første er fællesskabs-forslaget nødvendigt for at sikre sammenlignelighed i nationalregnskabs-opgørelserne mellem medlemslandene og i forhold til de internationale organisationer, og for det andet er det overladt til medlemsstaterne at gennemføre forslaget på den mest hensigtsmæssige måde ud fra nationale statistiske forhold.

4. Gældende dansk lovgivning på området

Forslaget har ingen virkning for gældende dansk ret.

5. Høring

Danmarks Nationalbank er hørt om mulighederne for at belyse nettobetalinger for denne type finansielle instrumenter. Nationalbanken har oplyst de statslige nettobetalinger ved renteswaps mv. siden 1998 og har givet tilsagn om fremtidigt at levere opgørelserne løbende i forbindelse med underskuds- og gældsindberetningerne til EU.

6. Forslagets lovmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kræver ikke lovændring.

Den ændrede behandling af gevinster og tab på renteswaps m.m. vil have en mindre indvirkning på opgørelsen af BNI. virkningen vil dog kunne variere fra år til år. Dermed vil fordelingsnøglen mellem medlemslandene af BNI-afgiften muligvis kunne blive påvirket, men under alle omstændigheder må virkningen forventes at være yderst begrænset.

7. Forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser

Der skønnes ikke at være samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Der er oversendt grundnotat den 3. juli 2000.